

SZILÁGY-SOMLYÓ.

TÁRSADALMI HETILAP

ES A SZILÁGYSOMLYÓ-VIDÉKI GAZDASÁGI EGYLET KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
NAGY LÁSZLÓ.

SZERKESZTŐSÉG:

Sz.-Somlyón a gymnasium épületében,
hová az előfizetések és a kéziratok küldendők.
Hirdetések jutányos árban. Bélyegdíj 30 kr.

A magyar nemesség.

III.

Negyvennyolcz előtt a magyar nemzet nem adózott, de a közhelyviselés behozatala folytán, az adórendszer sulya, egyéb hiányában, azonnal a földbirtokra nehezedett.

Adó, munkadíj, önfentartás, a szerepléssel járó költségek most mind a nemesség vállát nyomta; pedig a gentrynek pénze nem volt.

Azt mondhatja valaki, hogy mindezen bajon segítettek a földtehermentesítési kötvények.

Bölcső-dánának ez a mondás is megjárja, de csak magunkat ántjuk, ha a segínyt abban véljük feltalálni.

Nálunk az a hallatlan, eddig példátlan anomália történt, hogy a földbirtokos osztály maga is elvállalta és fizette a földtehermentesítési pótlékot. De tegyük fel, hogy erre nem vállalkozik, kérdés, mi előnye van akkor? Tőzsdénk nem volt, hitelünk fagypontra állott s így a kormány által időnként kibocsátott kötvények árfolyama csak valamivel volt több a semminél. Nem lesz nehéz dolog visszaemlékezni arra az absurdumra, hogy a száz forintos kötvények árfolyama éveken át negyven forinton állott. Hej, de sok embernek fáj bele még most is a feje! De még így sem lehetett eladni, mert melyik külföldi tőzsde bizott volna egy oly nemzet jövőjében, mely egy idegen, abszolutiztikus kormány minden esélyeknek kitett politikája alatt nyögött? Azután, jól tudjuk, hogy ezeket a kötvényeket nem is kapták meg a földbirtokosok egyszerre. Pénzre pedig rögtön volt szükségük, azért eladták a legelső jelentkező uzorásnak potom árért.

Menjünk csak tovább a história nyomán.

A törvényhozás kimondta a birtok mobilizációját, de nem gondoskodott jelzáloghitelről s így a földbirtokos nem kaphatott olcsó pénzt. Jelzálog-hitel helyett a váltóhitelhez fordult, a mi az akkori időben egyet jelentett az uzorával.

Lesznek, kik a mentő eszközt a föld-hitelintézetben vélik felmutathatni; ámde ez intézmény sokkal később keletű s akkor létesült, mikor a föld már jóformán meg volt terhelve uzorával. Ennek pedig igen természetes következménye az lón, hogy a földbirtok értéke felére szállott, s a melyik földbirtokos épen nyakig nem uszott, az kapott ugyan hitelt, de az orvosság rosszabb volt a bajnál, mert 12% kamat nem épen kedvező a baj megszüntetésére.

Az is igaz, hogy a vámsorompók le-

döntettek, csak hogy ebben meg az az anomália történt, hogy Ausztria és Magyarország közötti vámtariffa egészen indusztriális alapra lett fektetve; a föld terméke majdnem figyelmen kívül hagyatott, s így csak az iparos Ausztria előnyére köttetett meg az egyesség. A gabonavám eltöröltetett. Ez a haszon is kiesett a földbirtokos kezéből. Külföldre pedig nem vihette gabonatermését, mert nem voltak vasutaink; tehát gabonáját potom áron kényszerült eladni.

Adjuk mindezekhez az 50-es évek szomorú politikai viszonyait, melyeknek nyomása alatt nyögött az egész nemzet, melyek közgazdasági helyzetünket is megsemmisítéssel fenyegették. A nemzet bámulatos hazafisága, passiv ellentállása, melynek következtében sem hivatalt nem vállalt, sem adót fizetni nem akart — a kormány részéről gazdasági represszáliákra, adóvégrehajtasokra vezetett. Még igen sokan lesznek, kik keserűen emlékeznek vissza e napokra; sok családot teljes romlásba döntött ez állapot.

Igaz, hogy a hatvanas évek megnyitásával új remény nyílt a magyar nemzetre nézve is. Ám a remény korai volt s csak hamar bekövetkezett a szomorú kiábrándulás.

Azon 61—66-ig felmerült alkotmányos mozgalmak igen sok pénzbe kerültek. Aztán beállt a kiegyezés kora, csak hogy az elvállalt államadósságok kamatai, a nagy-szabású állambudget fedezésére magas censuson kivetett adórendszer ismét csak a földbirtokosra nehezedett ólomsúlyával; és a kik kiállották az ötvenes évek abszolutizmusát, a hatvanas évek első felének alkotmányos kiadásait: azok megbuktak a hetvenes években feltornyosult adósságok terhe alatt.

Lenne ennek még folytatása is, de mellőzzük azokat, mert azt hisszük, hogy ezekből is meggyőződhetett az olvasó, hogy a jelenlegi földbirtok-válság korántsem személyes okban gyökeredzik. És ha lehet személyes okokról szó, akkor az csak a magyar gentry előnyére írható fel, mert az a gentry, a mely egy évezreden át excellált hazafiságával, sulyos időkben tanúsított áldozatkészségével s a magyar állam-eszme érdekében magára vállalt nagy terhekkel: csak elismerést, becsülést érdemel!

Elhamarkodott, merész és igazságtalan ítélet tehát pálcát törni a gentry fölött s a legendákban szólni: felületes ember az, a ki ez osztályra követ dob; világpolgár, a sziveket megmértelyező kozmopolitizmus teheti azt, de nem igaz magyar az, ki a

gentry válságán örül, nem kis mértékű cynizmus van abban, aki a gentry rozsdás kardja, megszámlálhatatlan őse s korhadt családfája fölött elménezeskedik, mert a gunyolódó megfélemedezik arról, hogy e kard a gentry véréből lett rozsdássá, megfélemedezik arról, hogy azok a megszámlálhatatlan ősök hazát alkottak s örökölték át az utódokra, végre megfélemedezik arról, hogy e családfák együttesen hatalmas őserdőt alkottak, tiszteletre méltó őserdőt, melynek enyhét adó lombjai alá számtalan-szor menekült az üldözött magyar genius!

Nincs tehát helyén a gunyolódás, a mult csak tiszteletre indíthat, a jelen pedig egy jobb jövő reményével biztat, mert ez osztály már átesett a tulajdonképeni válságon. A kiknek meg kellett bukniuk, azok megbuktak; akik eddig fentartották magukat, azok tullestek rajta; igaz ugyan, hogy sokan veszélyesen megsebesítve vérzenek; egy részük talán el is vész, de a nagy része ki fog épülni.

A föld értéke emelkedik, a kamatláb alább száll. Földhitelintézeteink segítenek a hol segíthetnek; nagybirtokosaink czélszerű váltógazdaság, hitbizományok alapítása, — gazdasági egyesületek és szövetkezetek, gabonatarak és tőzsdék által a reális számitás és munka terére léptek.

Adjuk mindehhez végezetül még azt is, hogy a gentry a kormányrudon van... a krisist már-már kiállotta, újra fog szervezkedni s meg fog erősödni az itt-ott fejlődésnek indult polgári osztállyal és jövőre is marad a magyar állam vezér-osztálya.

A gentry védte ezer évig a magyar állameszmét. A becsületes mult kellő garantia a becsületes jövő iránt!

Martonffy Márton.

Felhívás

az 1885. évben Budapesten tartandó országos általános kiállítás érdekében.

1885. évi budapesti országos általános kiállítás debreczeni kerületi bizottság, f. évi szept. hó 8-án alakuló gyűlését megtartván, működését szeptember 20-án megkezdte.

Hivatásból kifolyó kötelességet teljesít ennélfogva az alulírt kerületi bizottság, midőn a szervezett országos kiállítás által elérni óhajtott fontos, életbevágó közgazdasági és kulturális célok érdekében a nagy közönségnek, főleg pedig annak iparral és gazdálkodással foglalkozó osztályának figyelmét a maga részéről ez uton és alkalomból is felhívni kívánja, hazánk területén rendezendő ezen első országos általános kiállítás

ügyére, — kérvén mindazon egyének, testületek, szakkörök és közegek támogatását, kik és a melyek arra hivatva vannak, hogy e kiállítás eszméjét népszerűsítsék, — az az iránt való érdeklődést, valamint az abban való részvételt közvetelt, vagy közvetlen hozzájárulásukkal felköltöni, ébrentartani, s egyáltalában a kiállítás célját és sikerét elérni s biztosítani segítsenek.

Evek sora óta gyakori a panasz nálunk, hogy iparosaink a hazai szükségletnek megfelelni, azokat kielégíteni nem képesek, hogy egyes termelési ágazatokban hátramaradtak vagyunk s hogy a külföld iparával szemben elmaradtunk a kortól, holott nálunknál kisebb államok, nem kedvezőbb viszonyok között, ipari és gazdasági tekintetben a közigenyeknek megfelelőbb előhaladást tanúsítanak.

Hogy mennyiben jogosultak e panaszok, annak megítélésére tisztában kell lennünk a helyzettel, hogy megtudhassuk a haladás mérvét vagy a hátramaradás okát.

A fokozatos haladás feltüntetésére, ipari, gazdasági fejlődésünk és versenyképességünk kimutatására és az e nembeli hiányok és akadályok felismerésére szolgálnak az épen időközönként és vidékenként rendezett kiállítások. Csakhogy hazánkban az eddigi kiállítások többé kevésbé nem feleltek meg a tulajdonképeni célnak, minthogy ezek nagyrészt csak egyes vidékek termelési képességének, ipari és gazdasági haladásának feltüntetésére szorítkoztak; vagyis nem nyújtottak általános, s a hazai ipar és gazdasági ágazatok különféle szakáiban kellően tájékoztató képet a fogyasztók közönségnek.

E szembeötlő hiány és hézagosság kikerülését tüzte ki célul a magyar kormány, midőn az 1885. évben Budapesten tartandó kiállításon alkalmat akar nyújtani Magyarországnak, hogy készítményeit teljes áttekinthetőséggel alkalmas helyen és időben a fogyasztó közönség egész tömegének bemutatthassa, s ezáltal ezt a maga számára meghódíthassa, a versenyző külföldi termékeket pedig lehetőleg kiszorítsa.

Kiváló gond lesz fordítva arra, hogy az iparos azon forrásokat, melyeket neki a feldolgozásra szükséges nyers anyagok beszerzésekor a mezőgazdaság nyújthat, felismerhesse: viszont a gazda közelről megismerve a hazai ipar termékeit, szükségleteit a külföld mellőzésével itt szerzi be. E kölcsönös közeledésnek nem marad el haszna, mert lehetővé fogja tenni, hogy a hazai ipar és termelésnek állandó piacza saját hazájában biztosítva legyen. Szükséges azonban, hogy a kiállításban részt venni akarók, a gyakorlati működést tartsák szem előtt, s mellőzzék a szokatlan és rendkívüli, a gyakorlati életben céltalan tárgyaknak kiállítását.

Hazafias kötelessége tehát a nagy közönségnek, különösen az ipar- és gazdasággal foglalkozó osztály minden egyes tagjának tőle telhető igyekezettel, a kitűzött cél minél sikeresebb elérése tekintetéből oda hatni, hogy az 1885. évben Budapesten rendezendő országos kiállítás a közvélekedésnek megfelelő fényes eredményű és sikerű legyen.

Az 1885. évi budapesti országos kiállítás debreczeni kerületi bizottsága, mint fentebb már jelezni alkalmunk volt, működését megkezdvén, irodáját a debreczeni kereskedelmi és iparkamara helyiségében nyitotta meg, a hol a kiállításra vonatkozó hozzá intézendő kérdésekre szíves készséggel szolgál felvilágosítással; a szükséges programokat és bejelentési íveket kívánatra bárkinek megküldi.

A kiállítási bizottságoknak magánfelek közti levelezése és viszont, teljesen portómentes, a mi a kiállítási bizottságok és magánfelek közti érüklözést mindenestre megkönnyíti; az egyes testületeknek és személyeknek a kiállítási bizottságokhoz intézett levelei azonban a küldő minőségének megjelölésével és a „hivatalos felszólítás folytán portómentes” felirattal látandó el.

Tájékoztató tudatja egyúttal a kiállítás debreczeni kerületi bizottsága, hogy működésének hatásköre kiterjed a debreczeni kereskedelmi és iparkamara kerületére, Biharmegye és Nagyvárad város kivételével — tehát Hajdu-, Szabolcs-, Szatmár-, Szilágys-, Beregs-, Ugocsa- és Máramarosmegyékre, s a közbeeső sz. kir. városokra, mely törvényhatóságok területén helyi kiállítási bizottságok alakítottak a nevezett kereskedelmi és iparkamara minden alkerületében Hajdumegye kivételével, melynek kiállítási ügyeit Debreczen sz. kir. város kiállítási ügyeivel együtt a kerületi bizottság közvetlenül fogja vezetni.

Ezen alkerületek a következők:

I. Nyiregyházi alkerület. Székhelye Nyiregyháza. Elnöke Szabolcsmegye főispánja; helyettes elnöke Nyiregyháza város polgármestere. Az alkerülethez tartozik Nyiregyháza város és az egész Szabolcsmegye.

II. Nagykárolyi alkerület. Székhelye Nagykároly. Elnöke Szatmármegye főispánja; helyettes elnöke Nagykároly város polgármestere. Az alkerülethez tartozik Nagykároly város, a Szatmármegye nagykárolyi és mátészalkai járása.

III. Szatmár-németi alkerület. Székhelye Szatmár város. Elnöke Szatmár város polgármestere; helyettes elnöke Szatmár város közgazdasági előadója. Az alkerülethez tartoznak Szatmár szab. kir. város, továbbá Szatmármegye csengeri, fehérgyarmati, szatmári és erdődi járásai.

IV. Nagybányai alkerület. Székhelye Nagybánya város. Elnöke Nagybánya város polgármestere; helyettes elnöke Felsőbánya polgármestere. Az alkerülethez tartoznak Nagybánya és Felsőbánya városok s Szatmármegye szinýérváraljai, nagybányai s nagy-somkúti járásai.

V. Szilágysomlyói alkerület. Székhelye Szilágysomlyó város. Elnöke Szilágymegye alispánja; helyettes elnöke Szilágysomlyó város polgármestere. Az alkerülethez tartoznak Szilágysomlyó város, továbbá Szilágymegye krasznai, szilágysomlyói és tasnádi járásai.

VI. Zilahi alkerület. Székhelye Zilah város. Elnöke Szilágymegye főispánja; helyettes elnöke Zilah város polgármestere. Az alkerülethez tartoznak Zilah város s Szilágymegye zilah, szilágycsehi és zsiói járásai.

VII. Nagyszőlősi alkerület. Székhelye Nagyszőlős, Elnöke Ugocsa megye főispánja; helyettes elnöke Ugocsa megye alispánja. Az alkerülethez tartoznak Nagyszőlős és az egész Ugocsa megye.

VIII. Beregszászi alkerület. Székhelye Beregszász. Elnöke Beregmegye főispánja; helyettes elnöke Beregmegye alispánja. Az alkerülethez tartoznak Beregszász város, továbbá Beregmegye tiszaháti és kászonyi járásai.

IX. Munkácsi alkerület. Székhelye Munkács. Elnöke a gróf Schönborn munkácsi és szentmiklósi uradalmának főigazgatója; helyettes elnöke Munkács város polgármestere. Az alkerülethez tartoznak Munkács város s Beregmegye felvidéki, munkácsi és vereckei járásai.

X. M.-szigeti alkerület. Székhelye M.-Sziget város. Elnöke Máramaros megye főispánja; helyettes elnöke a megyei alispán; alelnöke M.-Sziget város polgármestere. Az alkerülethez tartoznak: M.-Sziget város és az egész Máramaros megye.

Ezen helyi bizottságok a kiállításban részt venni akaró közönségnek a szükséges felvilágosítást és utbaigazítást közvetlenül és készséggel adják meg s a bejelentési íveket kívánatra bárkinek ingyen minden díj nélkül szolgáltatják ki.

Midőn ezzel az országos kiállítás ügyét a nagy közönségnek még egyszer pártoló figyelmébe ajánlani szerencsénk van, tudatjuk egyúttal, hogy a bejelentés határideje 1883. decz. 31-én jár le. Utólagos bejelentésnek helye van 1884. május 1-ig is, de ez esetben 10%-al nagyobb térdij fizetendő. Későbbi bejelentések elfogadása iránt az országos bizottság esetről esetre határoz; ez esetben azonban, ha a bejelentés nem az országos kiállítási bizottság felszólítása folytán történt 5%-kal nagyobb térdij fizetendő.

Debreczen, 1883. okt. 14.

A debreczeni kerületi kiállítási bizottság nevében:

Gr. Degenfeld József,

Hajdumegye és Debreczen sz. k. város főispánja mint biz. elnök.

Dr. Király Ferenc

mint bizottsági titkár.

Fővárosi levél.

Őszi levelek.

Budapest, 1883. nov. hó.

Első levelem tárgya elég kellemetlen volt, a rengeteg síklasztás, s a szegény Battyányi gróf eleste miatt. Ekkor azt hittem, cirkuszi estémről vig dolgokat fogok írhatni, hogy a szilágys kedves publicum Csucsára hajtasson s fellátogasson Budapestre.

S íme második levelem is szomorú. Szomorú és mégis hálás elismerés akar ez lenni ahhoz a jó Istenhez, vagy teremő gondviseléshez, a miért minket budapestieket oly nagyon szeret; jobban, mint a bécsieket, kiket bezzeg benn hagyott égni a Ringszínházban.

Ma péntek, s így három éjszakán át pihentek felzaklatott idegeim, mégis absynthet iszom elébb, mielőtt tollhoz ragadok a rémület lefestésére, melybe a sok szüle, gyermek, férj és feleség estek, midőn az esti szürkület helyett az égboltot vérvörösnek látták és meghallották e borzasztó szókat: a cirkus égi!

Istenkísértés volt ugy is e bódé! Az ő drága helyeivel nem illett Budapest fővárosához, nem a jól fizető publicumhoz s nem a jól működő társulathoz.

Nincs két éve még, hogy Magyarország is gyászolta a magyar illetőségű halottjait a Ringszínház százakra menő halottai között. S a Ringszínház egy köépület volt, a modern építkezés elővigyázataival és kényelmével. Olyan szép színház, mely a világkiállítás előtt épült és a „Komische Oper” címet viselte. S a lángok mégis tönkre tették. A tüzoltó és mentés hiányok, a zavar, a fejetlenség megölte Bécs színházába járó közönségének tíz perezentjét. A premiére publicumát, oly közönséget, mely mindig az első előadásokat keresi fel, nem várva be a kritikát, maga akarván bírálai a mű felett.

Hát Herzog circusát tessék most képzelni, ha a tűz nem egy órával az előadás előtt, de fél órával később, vagy egy órával később üt ki.

2600 ember sirja lett volna! Menthetlenül elveszett volna a hétköznap járó elegáns publicum 90 perezentje. Én ugyan azt állítom 99 perezentje, mert hogy 100 közül egy menekedett volna meg arra én esküdni merem, ki láttam az egyetlen bejáratban a tolongást, akkor is, ha nyugodtan mentek ki végül az emberek.

Epen halottak napján állithattunk volna szeretteinknek emléket, ha ugyan a rémület megkímélte volna sziveinket a megszakadástól.

Herzog circusa egy óra alatt a fekete földig le hamuvá égett.

A hol a körönd emlékeztet a szép mutatónyok helyére, ott most olvadt gázcsövek, mint kigyók vannak összeforrvá egy halomba. A gyújtogató kéz, mert be van bizonyítva a rossz akaratu gyújtogatás, talán azt hitte, később gyönyörködhetik nemesak a lángokban, de az emberi szenvedések legnagyobbjában.

De e modern Herostrat vagy roszul számított, vagy elmenekülésével azt bizonyítja inkább, hogy csak kárt akart tenni Herzognak.

Lovai megmenekedtek, bár alig lehetett őket a szomszéd kertbe, hol farakások várnak eladásra — lepányvázni, oly vadak lettek e szelid és tudományos párák.

Herzog ma nagyban károsult, de mi nyertünk. Megnyertük az életünket és nyertünk egy kis oktatást a főváros urai számára, kik megengednek görögütözes előadásokat 2600 lélek számára tartatni fenyőbódóban.

A mostani mindenszentek napja már annál is inkább fényesebb és szomorubb volt, mert midőn elhunyt szeretteinket koszorúztuk, egyúttal elméláztunk azon gondolaton: hol feküdnénk ma, vagy hol feküdnének ma azon kedveseink, kiket a lángok emésztettek volna el.

A kerepesi sírkert tömve volt. Írók, nagy emberek, hőseink sirja kivilágítva megkoszorúzottan áll. A szónoklatok, melyeket tanuló ifjaink tartanak, a mi „marseillaise”-ünk, a szózat elhangzik, a mécses pislognak, s ki-ki siet be a városba, hogy megmelegedjék, vagy otthon, vagy a „Molnár és gyermeke” című színelőadás, mely az ő kísérteteivel még ma is telt házat csinál e két napon.

Feltámadunk! ezt hirdette a temetői tábla. Én Istenem, susogja sok szegény: maradjunk csak ha már elhunytunk, halva, mert a halálban egy boldogság van: a feledés.

Ma felváltva taszigál bennünket az utcán az elkésett koszoru vivő, s a hurezolkodó emberek ezrei.

Kinek tükre nincs, ma az utcán a sok kézben vitt tükörbe megláthatja maga-magát. Én, ki soha sem nézek évek óta a tükörbe, ma mégis megláttam arcomat párszor az utcán, s úgy találtam épen oly szomorú, mint e két nap alatt mindenki csaknem Budapesten.

Innét van az, hogy alig tudtam kacagni, midőn a Sárkány kirakatában nézegetve az elesett Battyányi szép arcát, azt mondja mellettem reá egy szürös atyafi: „Ej! beszép ember ez a Spanga.”

Neki csak Spanga a leghíresebb, kirakatba való arc.

„Nem Spanga az — mondom én — hanem az ifjú gróf Battyányi, kit meglőtt az a mellette levő photographia élő képviselője, az a zsidó Rosenberg!”

— Micsoda? a gróf Battyányit egy zsidó! Pffhűh! miliomadta s ezt maguk eltűrik! Na hiszen nem hiába mondom én, elvész ez a világ, s ez a szép magyar nép, mert már a zsidó lúni is tud!

Én elfutottam, hogy csoportosulás ne legyen, de magamban mindig azt mondogattam: feltámadunk! Feltámadunk, ha a muszkát Kálnoky ur reánk haragitja is sok értelmű beszédeivel.

Csak azt az egyet szerettem volna mégis megtenni ott a kirakat előtt, hogy a Battyányi képét háttal fordítottam volna azzal a zsidóval, — hogy férjenek azok egymás mellett meg? Még hozzá Battyányi mosolyog és Rosenberg arca duzzogó, olyan fanatikus arc, modern frisurában.

Furcsa! még ő dühös, mikor ő él.

Bizony, megvallom én is inkább halva szeretnék lenni, mint egy ily megszárt, megrostált család tagja.

Ma új darab kerül színre a nemzetiben. Ber-ezik Árpádtól: „Nézd meg az anyját, vedd el a lányát.”

Ha modern elvet akart volna megpengetni, a mostani házasság kötéseknel divó szokást, úgy ezt a tárgyat dolgozta volna fel: Nézd meg a ládat, nézd meg az emeletes házát s úgy kérd meg a lányát.

Bogdanovich György.

Tan-ügy.

Beszámoló beszéd

az 1883. évi augusztus hónapban Budapesten tartott II. országos tanító-tanítói képviselői közgyűléséről.

(Folytatás.)

Az előkészítő bizottság — a megjelent tagok kellő igazolása után, — először is a megalakuláshoz szükséges tisztviselői választásokat ejtette meg. Titkos szavazattal megválasztottak: elnökhelyettesnek Tanos Imre budapesti tantestületi képviselő, jegyzökké: Fodor Dániel szilágymegyei és Páthi Károly pestmegyei képviselők. A plenaris tisztviselők megválasztása után, az albizottságok alakítottak meg. Az egyik bizottság azt a megbízást kapta, hogy a tanítói egyletek és egyházi főhatóságok által beküldött tételeket szedje össze, s azok közül szemelje ki azon tételeket, melyek tanácskozás alá vétessenek, illetőleg tegyen ily irányú javaslatot. Ezen bizottságba Groó Vilmos kir. tanfelügyelő elnöke alatt Schneider István, Folkmán János, Sudy Kárisztrán János és Scheffer Károly küldettek ki. A másik bizottság a képviselők igazolá-sával bízott meg. Ezen igazoló bizottságba Vá-rady Károly kir. tanfelügyelő elnöke alatt M. Székely János, Sólyom Antal, Perger Ignác és Szántó Eleázár lettek kiküldve.

A tételkijelölő bizottság elnökének jelentése szerint 58 tanító egylet és egyházi főhatóság részéről, összesen 264 tétel küldetett be a nagygyűlésen leendő tárgyalás végett; azonban a beküldött tételek csak 61 tanügyi kérdésre vonatkoztak. A kiküldött albizottság e tételek közül 11-et szemelt ki s azokat az ügyrend szerint a következőleg osztotta be az egylet szakbizottságokba:

- Neveléstani szakbizottsághoz.
 - Érinti-e a tulterhelés vádját a mi népis-koláinkat s ha igen, mily mértékben érinti, s mikép kell az esetleges tulterhelést megszüntetni?
 - A népis-kolai és ifjusági játékok.
- Tanítási és módszerei szakbizottsághoz.
 - Mennyiben tekinthető az olvasó könyv a népis-kolai oktatás alapjának? Mily elvek szerint szerkeszthetnek az olvasó könyvek s mikép állíthatassanak elő?
 - A reális olvasó könyvek alapján taní-tassanak-e vagy kézikönyvek alapján?
 - A tanítási anyag megkülönböztetése az osztott és osztatlan népis-kolában.
- Rendtartási és fegyelmi szakbizottsághoz.
 - Mi okozza, hogy a fennálló ellenőrző rend-sabályok daczára az iskoláztatás sokhelyt hanyag, és minő újabb intézkedések volna szükségesek a hanyag iskoláztatás megszüntetésére?
- Tanítási eszközök és szerek szak-bizottsághoz.
 - Mily szemléltetési eszközök szükségesek a történelem tanításához s mily módon állítandók elő az ily eszközök?
- Egészségügyi szakbizottsághoz.
 - Mit tehet és mit kell tennie a tanítónak az iskolai és közegészségügy javítása érdekében?
- Gazdasági és ipari gyakorlatok szakbizottsághoz.
 - Mezei gazdaság és kertészet tanítása.
 - Eötvös-alap szakbizottsághoz.
 - Az Eötvös-alap ügye.
 - A tanítók országos árvaháza.
 - A tanító-egyesületi szakbizottsághoz.
 - Az országos tanítói képviselői közgyű-lés szervezetének revideálása azon szempontból, hogy a tanító-egyesületnek működése s az országos képviselői közgyűlés sikeresebben előkészít-tessék és biztosíthatassék.

Az előkészítő bizottság az albizottság javaslatát meghallgatva, minden themánál a mellőzni aján-lott themákat is felolvastatta s beható tanácsko-

zás után a bizottság javaslatát elfogadta, úgy azonban, hogy a történeti szemléltetéshez szüksé-ges képek s minták stb. előállításának a kérdése is felvetetett a tárgysorozathoz. Ilyeténképen a té-telek száma 12-től lett. Volt ajánlva még az elő-készítő bizottság egyes tagjai részéről több tétel is, így a tanítónők menedék-háza, a lányok torná-zása, fegyelem, a történettudás módszere, az is-kolászékek stb. ezeket azonban részint azért, mert még csak az előkészítés stádiumában vannak, ré-szint azért, mert az I. képviselői közgyűlés ál-tal már elintéztettek, részint pedig azért, mert a szervezeti szabályzat értelmé szerint nem tár-gyalhatók, nem vehette föl az előkészítő bizottság.

Az elfogadott 12 tétel kidolgozása és indok-lására előadókul, az előkészítő bizottság a követ-kező tagokat jelölte ki: Az első tételre Tanos Imre, a másodikra Dr. Kiss Áron, a harmadikra Groó Vilmos, a negyedikre Folkmán Jánost, az ötödikre Scheffer Károlyt, a hatodikra Czehe Győ-zőt, a hetedikre Kozma Ferenczet, a nyolcadikra M.-Székely Jánost, a kilencedikre Merényi Kál-mánt, a tizedikre Schneider Istvánt, a tizenegyedikre Tóth Józsefet, a tizenkettedikre pedig Sudy Kárisztrán Jánost. A tételek végleges formulázá-sával Groó Vilmos, dr. Kiss Áron és a jegyzők bizattak meg, ennek végeztével jóváhagyás végett a magas kormányhoz lettek fölterjesztve.

(Folyt. köv.)

Hireink.

— **Bocsaánczi Adolfról**, megyénk köz-szeretettben álló alispánjáról azon hírt ter-jeszti a kortes-fegyverekben nem válogató s szavazathajhász vakond-párt, mintha „betegségétől kényszerítve képtelennek éreznék magát jelenlegi állása további be-töltésére s ennél fogva kész azt másnak át-engedni, ha neki a kényelmesebb árvaszéki elnökség átengedtetik.” Azon helyzetben vagyunk, hogy ezen mistificatioval szem-ben, a legilletékesebb helyről nyert értesü-lés folytán a leghatározottabban kijelent-hetjük, miszerint e colportált hír hamis és czélzatos.

— **Az eddig hozzánk jött értesítések után** a megyebizottsági tagok választásáról a következő eredményt közölhetjük. Megválasztottak: 1) Sz.-Somlyón Réner Albert, Tamkó Bertalan és Virág Lajos. 2) Pécseken körben: id. Debre István, Ruzska István, Tapody Tamás, Páskuj István. 3) Kémény körben: Bartha Iván, Hoszti József. 4) Nfalusi körben: Lázár Károly, Szintai Béla. 5) Bágosi körben: Gaál István, Nagy Ferencz. 6) S.-ujlaki körben: Ungur János, Orosz Simon. 7) Sar-masági körben: Bethlen János, Kovács István.

— **Elölépítés.** A novemberi előléptetés alkalmával Szentmarjai Lajos barátunk száza-dosnak, Keresztes Aladár hadnagynak lett ki-nevezve. Gratulálunk e megérdemlett előlépte-tésnek!

— **A krasznai és sz.-somlyói szolgabíró-ság** területén lakó virilis és választott megye-bizott-sági tagokat e helyen is figyelmeztetni kívánjuk, hogy a tisztújítás érdekében folyó hó 23-án d. e. 10 órakor Sz.-somlyón a színház helyiségében tar-tandó értekezletre mennél számosabban megjelenni sziveskedjenek.

— **A román ajku megye-bizottsági tagok** f. hó 13-án d. u. Sz.-Somlyón a felekezeti iskola termében restaurációs konferenciát tartottak. Nem vagyunk azon szerencsés helyzetben, hogy a konferencia eredményét közölhetnők.

— **Helybeli ref. egyházunk közszeretettben** állott s. lelkesze tisz. Matéka József ur f. hó 18-án a d. e. istentisztelet alkalmával vesz bú-csut egyházunktól és bürgezdí új állomására folyó hó 25-én fog beköszönteni. Kísérje áldás és szerencse új állomására.

— **Jótekonyczélú mulattság.** Több sz.-somlyói nő f. hó 18-án vasárnap a színházhelyiségében a helybeli szegények felsegdülésére Bartha Endré-né urnő elnöke alatt fillér-estélyt rendez 25 kr belépti díj mellett. Felülízetések a jótekonyczélra köszönettel fogadtatnak s hirlapilag lesznek nyug-tázva. Külön meghívók nem küldetnek szét. Re-méljük, hogy mulatva jótekonyczélú közönségünk ez estélyen tömegesen fog résztvenni.

— **Tűzörség.** A sz.-somlyói önk. tűzoltóegye-sület, tekintettel tagjainak jelentékeny számára, az éjjeli őrökésnek egész éven át tartását elhatá-rozta, s ezt f. hó elsejétől kezdve életbe is lép-tette, mint tudjuk városunk polgármestere — ezen a városunk közönségének nyugalma felett órkódó egylet hivatását átérzve, s annak szükségleteit figyelembe véve — a téli időszakra a város rész-ről tüzelőfa és világítással segítette; — mi csak

teljes elismerésünknek adhatunk kifejezést a mind-két részről történt intézkedés felett.

— **Hymen.** Koválszky Kálmán m. kir. pénzügyi fogalmazó Szathmárról folyó hó 11-én esküdött meg Ruzska Mariskával, Ruzska Ignác jó nevű kereskedőnk kedves leányával. Násznagyok Verézi Antal székelyhídi járás-bíró és neje Ruzska Eleonóra a menyasszony néneje, Koválszky Gyula és neje Sátorajla-Uj-helyből. — Az esketési ünnepélyen jelen vol-tak a család tagjain kívül. Ngs. ft. Püspöki Alajos czím. kanonok helybeli plébános, mint eskető pap, Ruzska István a menyasszony nagbátyja és neje Páskuj Matild, André Gusztáv és neje Körmives Amália Szathmárról, Gencsy Sándor Szilágy-Somlyó város polgármestere és neje Debeczeni Karolin, tisz. Nagy László és neje Balázs Berta, Medvesy József és neje Ruzska Erzsébet Középesről, dr. Kopp Gyula, főtiszt. Tapody Tamás a szilágysomlyói gymn. igazgatója, Kárpáti Gratián gymn. tanár, Z ip-finger Péter és neje Beteg Izabella, özv. Tóth Lajosné és Molnár Amália k. a. — Ny-o-szolyólányok: Olesniczky Izabella a menyasz-szony unokatestvére, Zipfinger Klára, Olesniczky Emilia. — Vőfélyek: Kovács Gyula Szath-márról, ifj. Páskuj József Sz.-Somlyóról, Körmives Venczel Jankáról a menyasszony nagy-bátyja. Az esküvőt kedélyes vacsora követte, a melyen nem hiányoztak a kedélyes és alkalmi pohárköszöntők. Fogadja a boldog ifjupár a mi szerencsekívánatunkat is.

— **Köszönetnyilvánítás.** A sz.-somlyói önk. tűzoltó-egyesület parancsnoksága polgármester tek. Gencsy Sándor urnak azon szíves segélyezéséért, hogy az őrtanyát a téli időszakra fűtés és világí-tással ellátni kegyeskedett — köszönetét nyilvá-nítja. A parancsnokság nevében. Sz.-Somlyón, 1883. nov. hó 4-én. Virág Lajos főparancsnok, Józsa Oszkár titkár.

— **Fazakas Józsefet** a zilahi főtanoda egykori és a kolozsvári fi-tanító képezde mostani jeles tanárát, jelenben kolozsvári tanítóképzőintézeti ta-nárt, nagy családi csapás sújtotta. Neje e hó 3-án este eltávozott hazulról a csalátl trenszérvártéri lakásáról és késő éjjelig nem térvén haza, férje keresésére indult és a rendőrségnél is jelentést tett. Az azonnal fogantatosított kutatások aztán nyomra vezettek és a szerencsétlen nőnek már csak holt-testét találták föl a Kis-Szamos vízében az u. n. plébánosmalmon alul, a Barnit-ház háta mögött. A szerencsétlen nő mint a jelek tanúsítják vagy vi-gyázatatlanság, vagy egy örült ségi roham áldozata lón; az utóbbi föltevés valószínűbbnek látszik, mi-után Fazakasné csak nem rég került haza a sze-beni tébolydából. Pár hónappal ezelőtt gyógyulását befejezettnek tartották, s így esett, hogy hosz-szas távollét után a férj a szerető nőt, a kiskoru gyermekek gondos anyjukat visszanyerték, csak azért, hogy mint ama végzetes éj tanúsítja, ismét csakhamar elveszítsék örökre. — Alig képzelhető a megrendítő fájdalom, mely a szerencsétlenség következtében a bánatos férjet és az árván ma-radt gyermekeket sújtotta. A család a következő gyászjelentéssel tolmácsolja a csapást: Fa-zakas József m. kir. állami tanítóképzőin-tézeti tanár, maga, gyermekei: Janka, Mari, Etelka, Ida, József; a megboldogultnak atyja Bántó Sámuel, anyja Kozmanovics Mária, testvére Kornélia s több rokon nevében a megtört szív gyógyíthatlan fájdalommal tudatja, hogy forró szeretett neje, a hü feleség, jó anya, háladáto-s gyermek, szerető testvér és rokon Fazakas Józsefné, született Bántó Janka életének 33-ik, boldog házasságának 16-ik évében folyó hó 3-án este 10 órakor övének vigasztalhatlan bánatára meg-szünt élni. Az idvezültnek földi részei folyó hó 5-én d. u. 3 órakor fognak ev. ref. szertartás sze-rint egy rövid ima után a család fapiacztéri 6. sz. házatól a közös temetőbe helyezettetni. Áldott le-gyen emlékezete! A mélyen sújtottak keservét enyhítse az Isteni gondviselés s a széles körben ér-zett őszinte részvét!

— **Nagy Mihály**, zilahi ref. kántort — mint a legilletékesebb forrásból értesülünk — Podma-niczky Frigyes báró, a nemzeti színház intendánsa, fölszólítja, hogy azon esetre, ha a nemzeti színház-hoz szerződni hajlandó volna, hangja megpróbálta-tására ránduljon fel a fővárosba.

— **Házasság.** Weisz M., széles körben előnyösen ismert zilahi regale bérlo s törvényhatósági bizott-sági tag közelebbi kelt egybe néhai Goldstein Fe-rencznek szép fiatal özvegyével, szül. Klein Ró-zával Nyiregyházán. Őszinte szívből kívánunk ne-kiek áldást és boldogságot!

— **Merényi.** Kozma József helybeli level-hordó ellen f. hó 11-én reggeli 5 órakor merény-leket követtek el a postahivatal udvarán. Tar-tózkodunk a gyanúsítástól, de úgy hisszük, hogy kenyeririgységben kérésendő az indok.

Két lélekemelő ünnepély történt okt. 28-án, egyik Esztergomban, a másik Budapesten; egyik ünnepély az ország első templomában, az esztergomi és bazilikában érte tetőpontját, a másik a főváros legszebb pontján, az akadémia palotájában folyt. Esztergomban ezen városnak a török uralom alól 200 év előtt történt felmentését ünnepelték meg; az akadémia palotájában Arany János, nagy költőnk halálának évfordulóját. Mind a két nagyjelentőségű ünnepély lefolyását ismertetnünk kell habár röviden is; mert az ily nemzeti jellegű ünnepélyek táplálják leghatalmasabban a multak iránti szent kegyeletet és a legnemesebb hazafi érzést. És lelkiünk mindig örömben áradozhat az ily ünnepélyek hatása alatt. — Az esztergomi ünnepély alkalmából említsük meg, hogy 1426-ban a gyászos mohácsi vész után elesett rövid idő alatt Budavára, Esztergom és sok más városunk is, nagy kiterjedésű vidékeikkel együtt török rabigába görbödött. Az országnak több felénél sinylett pogány rabigában. Már alig volt valami Magyarországból. — A fellelmes török tábor már Bécsét osromolta. Ekkor jött a német s magyar hadaknak segítségére Szobieszkzi János hős lengyel király. Együtt az osztrómó török sereget nagy erő feszítéssel megverték. Bécs felszabadult. A felbomlott nagy török sereg egy része a Duna mellett szaladt lefelé. De Esztergommal szemben Párkánynál ezt is elérte a hős Szobieszkzi s Lotharingi Károly és tünkre tették. Más nap október 28-án (1683.) Esztergomot bevették, mire nem sokára Buda visszavétele is következett. Ezt a történelmi nagy eseményt, mely felszabadulásának kezdete, ünnepelték meg pár héttel ezelőtt Bécsben, Krakóban, mult vasárnap pedig Esztergomban. Az esztergomi ünnepélynek az adott nagy jelentőséget, hogy az esztergomi primás, bibornok-érsek is hozzá járult teljes szívvvel ahoz; főpásztori körlevelet bocsátott ki egész megyéjében a papsághoz, hogy részt vegyenek az ünnepélyen. Aztán vasárnap a főbazilikában nagy beszédet tartott, mely sok hazafi szemében könnyeket gerjesztett. S az történt, a mi eddig talán soha, hogy a minden lelket megérintő ítenítisztelet után a herceg-primást, mikor ki jött a székes-egyházból, annak előcsarnokában az óriási, kitünő közönség hatalmasan megéjenezte. Ott volt a város és megye disze java s a megszámlálhatatlan néptömeg. Ott volt a főegyházmegye papsága, s különféle küldöttségek. A fővárosból is sokan rándultak fel Esztergomba e nagy ünnepélyre és az összes lapok sok hasábjokon magasztalólag írják e dicső napról. De térjünk már a másik, nemzeti kulturánkban ragyogó ünnepélyre, az Arany Jánoséra. Ez előtt egy évvel halt meg csak, akkor temettük el nagy költőnket nagy fájdalommal, könyvek záporával. Ő is sok százados, dicső mulunkra emlékeztet, régebbiekre, mint Esztergom visszahódítása. Hiszen mindenki tudja, hogy Arany nemzeti életünk egyik-másik legdicsőbb korába vitt vissza lennünket, feltámasztván ama rég porladó magyar hőseket s ama nagy időköt, a mikor tengerek vetettek határt a magyar hatalomnak, a mikor erősek voltunk, mint az oroszán. És hogy végezte ezt Arany János? Ugy végezte, hogy alig fogja őt valaha magyar költő felülmúlni. Ő a magyar költészet terén csudálandó oszlop marad. Óriási nagyságát még csak egy magyar költő érte el; de az is — nagy fájdalom! — mint egy borzasztó meteor, hamar eltűnt, a mint jött vala mindenkinek bámulására, úgy eltűnt gyorsan mindenkinek megrendítő fájdalmára! — A Kisfaludy-Társaság rendezte ezt az ünnepélyt a magyar tud. akadémia disztermében, a hol Trefort és Pauler miniszterekkel a magyar tudomány és szépirodalom világa, diszes közönség s köztük különösen az elegans női közörség, mely minden nemzeti és dicső iránt oly nemes igyekezettel mutatja honleányi szeretetét, töltötték meg a nagy termet s karzatait. — A Kisfaludy-Társaság rendezte ezt az ünnepélyt; mert ő tőle nyerte Arany az első buzdítást, tőle nyerte az első kitüntetést és díjakat; a Kisfaludy-Társaság meg koronáját nyerte Aranyban. Azt mondják — s nem minden ok nélkül — hogy nagyon rideg, anyagias korzák ez, a melyben élünk. Annál jobban esik lelkünknek, ha látjuk, hogy a Kisfaludy-Társaság mily benső kegyelettel teljesíti azt, a mit a magyar hazafiság s nemeselelkűség kíván tőle. Teljesítette pedig legnemesebb kötelességét a nagy ember és nagy költőhöz méltóan. Szász Károly elnökölt és mondott oly elnöki beszédet Aranyra vonatkozólag, a mely minden szív mélyébe hatott és a melyet elfelejteni egy könnyen nem fog senki sem. Aztán Lévy József Arany János kortársa s ama rég időknek egyik reliquiája, szavalt el költeményét, szépet és nagyzerűt, mely könnyeket facsart. De jött aztán az ünnepély főpontja, Gyulai emlék-

beszéde, egy nagyszerűen remek mű, mely — lehetetlen — hogy minden velőkéig és szívékéig el ne hasson. Az összes sajtó magasztalta is Gyulai beszédét és méltán tette. — Mi sajnáljuk mélyen, hogy heti lapunk oly sok oldalról van igénybe véve, hogy teljes lehetetlen még oly gyémántértékű dolgokat is közölni terjedelmük miatt, mint a Szász Károly elnöki beszéde, Lévy költeménye s Gyulai emlékbeszéde. Csak jelezhetjük azokat s a reánk s az egész közönségre tett benyomásokat s lelki gyönyörűségünket.

— A szilágymegyei „tanító-testület hadad-sz.-esei járáskör“-e jelen évi tisztújító gyűlését 1883. november hó 22-én Széerben fogja megtartani. A gyűlés tárgyai következők: 1. Elnöki megnyitó-beszéd. 2. A volt hivatalnokok lekötésnése s újak választása. 3. Gyakorlati tanítások: Makka Dániel sámsoni tanítótól az énekből. Nagy Sámuel deészházi tanítótól a vallásból. Domokos Andor sz.-esei rom. kath. tanítótól a magyar-nyelvtanból. Jakó Károly n.-moni és Kállay János széeri tanítóktól általuk választandó tantárgyból. 4. A gyakorlati tanítások megbirálása. 5. Kállay János széeri tanító szavallata. 6. Több keblű ügyek s a tanítótestület központi bizottságától kiküldött rendeletek elintézése. 7. Indítványok. 8. A jegyzőkönyv hitelesítésére bizottsági tagok választása. E gyűlésre, mely 8 órakor kezdődik, a járáskör minden rendes és pártoló tagjai, valamint a tanügybarátok tisztelettel meghívottak. Széer 1883. november hó 5. Az elnök megbízásából Kállay János járásköri jegyző.

— Közgyűlés. A szilágysomlyói önk. tüztoltó-egylet a jövő évben bekövetkezendő tíz éves fennállásának megünneplése felett határozandó ez évi november hó 18-án d. u. 3. órakor a városház tanácstermében rendkívüli közgyűlést tart, melyre az egylet alapító, pártoló és működő tagjait tisztelettel meghívom. Sz.-Somlyón 1883. évi november hó 4-én tartott parancsnoksági ülés meghagyásából Józsa Oszkár titkár.

Piaczi árak.

Egy hektoliter	Sz.-Somlyó nov. 2.	Zilah okt. 27.	Tasnád nov. 2.	Sz.-Cseh nov. 8.	Kraszna nov. 13.
árak krajczárookban					
Buza	602	630	650	720	620
Kétszeres	470	540	530	535	530
Rozs	470	455	500	455	510
Árpa	—	—	—	—	—
Zab	244	220	—	250	250
Tengeri 100 kntó	488	430	450	370	500
Széna 1 kntó	—	300	300	500	—
Marhahus	40	40	40	36	40

HIRDETÉSEK.

3575. 1883.

tlkvi sz.

Árverési hirdetmény.

A magyar földhitelintézetnek Tóth Ágoston elleni végrehajtásos ügyében az érszentkirályi 302. sz. tjkybeli + 1—2. r. szám alatti 450 frt becsértékű ingatlanokra folyó évi október 18-án megtartott árverés, melyben jelzett ingatlanok 170 frt vételárban eladottak. Ifj. Kávássy Sándor kellő időben és törvényes alakban 10% többleti ígérleti ajánlata következtében hatályon kívül helyeztetvén, ennek helyébe az újabb árverés kitézetik s az árverés megtartására 1883-ik év december 12-ik napjának d. e. 10 órája kapcsolatosan a 3551. 1883. tlkvi sz. a. árveréssel Tasnádon telekhivatalban kitézetik, mikor — ha a 10% magasabb ígérlettel 187 frt vételárnál magasabb ígérlet nem tétetik, — jelzett ingatlanok ezen vételárban ajánlattevőre leüttenek; kiküldési árul ezuttal is a 450 frt becsár szolgál.

Egyebekben ezen változtatással a 2206—1883. sz. alatt jóváhagyott árverési feltételek ez uttal is érvényben maradnak.

Az árverés megtartására Koroknay Sándor tlkvi írnok kiküldeték.

Kir. járásbírószág tlkvi hatósága.

Tasnád, 1883. nov. 3.

88.—1.—1.

D A R V A S,
kir. aljbíró.

Értesítés

Tisztelettel értesitem Sz.-Somlyó város és vidéke hölgyközönségét, miszerint itt helyben, Kert-utca 254-ik sz. a. (Éder György gubás-mester házában)

női ruha-varrodát

nyitok, hol is minden, a női ruhák bármely divat szerinti gyors és pontos elkészítését lehető jutányos árban készséggel elvállalok.

Továbbá ajánlom magam a már kész ruhák más, újabb divatlap szerinti

átalakítására;

szóval bármely, a divatlapokon feltüntetett, tetszés szerinti választással, leg-egyszerűbb kelméktől a legfinomabb selyem, bársony stb.-ig állítok elő megrendelésre, kifogástalanul tiszta kezeléssel.

T. hölgyeim becses pártfogását tisztelettel kérve vagyok

Sz.-Somlyón, nov. 8. 1883.

Erdélyi Mihályné,
női ruha-varrodó

Levélbeli megkeresések vagy házhoz hívások a sz.-somlyói nyomda-részvény-társaság helyiségébe (neveimre) is intézhetők. 86

Hirdetmény.

Az ippi, márkaszéki, porczi és lecsméri földesuri italmérési jog jövő 1884-ik év január 1-ső napján kezdődő három egymásután következő évre folyó évi november 25-én délelőtt 9 órakor Ippon a községháznál tartandó nyilvános árverésen haszonbérbe fog kiadatni.

Sz.-Somlyó, 1883. nov. 4.

TAMKÓ BERTALAN,
ügyvéd.

3. —2.—83.

2490. 1883.

tlkvi sz.

Árverési hirdetmény.

A tasnádi kir. járásbírószág tlkvi hatósága résszeről közhírré tétetik, miszerint Kovács Mihály felperesnek Hanyadi Domokos alperes ellen 169 frt s jár. behajtása iránt a tasnádi tlkvi hatóság területéhez tartozó tasnádi 179 sz. tjkvi + 1 rsz. a. házastelekből Hanyadi Domokost illető 1/2, részére árverés rendeltetvén el, a megjelölt ingatlanokra 1395 frt kiküldési ár mellett árverési határidőül 1883. évi november hó 26-án délelőtti 9 órára Tasnádon a tlkvi irodában kitézetik, mely alkalmattal az árverés alá vett ingatlanok becsáron alól is eladotnak, — venni szándékozók kötelesek bántpénz gyanánt 139 frt 50 krt a kiküldött kezéhez készpénzben vagy óvadékképes államkötvényekben lefizetni.

A vételár 3 részletben 30—30 napi időközben a tasnádi kir. adóhivatalhoz ezen tlkvi hatóság által kiadandó utalvány mellett fizetendő, minden egyes vételár részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamataival együtt a bántpénz az utolsó részletben lévén betudandó a jóváhagyott árverési feltételek többi része ezen tlkvi hatóságnál megtekinthetők.

A kir. j. bírószág tlkvi hatósága.

Tasnád, 1883 szept. 3.

87.—1.—1.

D A R V A S,
kir. aljbíró.

A szilágysomlyói nyomda-részvény-társaság 1883.